

'Det er derfor jeg er her'

For Andreas Ring skal livet give mening. Som nødhjælpsarbejder for Red Barnet har det ført til et nomadeliv på godt og ondt, møder med børn i katastrofer og indtryk, der brænder sig fast på nethinden. Blandt andet af en filippinsk pige.

EN LILLE PIGE holder en bamse i sin ene hånd. Omkring hende er alting flået i stykker, kylet rundt, revet op ved roden. Det, der engang var hendes hjem, er nu omdannet til en losseplads af huse, træer og vragskrot. Og lig. Lokalbefolkningen er stadig i gang med at grave dem ud af ruinerne, seks dage efter at tyfonen Haiyan smadrede det østlige Filippinerne i november 2013.

Bamsen er gennemvædet. Den ligner noget, der har ligget i en affaldspose i mange år. Flad-trampet og ødelagt dingler bamsen i pigens hånd, mens hun går gennem ruinerne.

– Sådanne indtryk får mig til at tænke over, hvordan det må være at være et barn i den situation og med de vilkår. Det gør altid et kæmpe indtryk på mig, når jeg ser børn lide. Børn er mere sårbare. Rent menneskeligt kan man simpelthen ikke undgå at føle sorg og frustration, når det er børn, der lider, siger Andreas Ring.

Han var blandt de første nødhjælpsarbejdere i Filippinerne. Det var ham, der ledede det

akutte nødhjælpsarbejde for Red Barnet i Tacloban, som var det hårdest ramte område. Han gik selv rundt i ødelæggelsesinfernoet, uddelte forsyninger og hjælp, hvor behovet var størst.

For det er det, der driver Andreas Ring. At være ude i felten. At hjælpe andre. Det er hans job. Et job, han har valgt, fordi livet skal give mening for ham – også når han er på arbejde.

Arbejde, der gør en forskel

Det er formentlig de færreste, der ser det som livets mening at udsætte sig selv for så stor fare. Risikoen for potentielt livstruende sygdomme er til stede. Kidnapninger er ikke usædvanlige. Og så er det rigtig svært at stifte familie eller bare have et velfungerende parforhold. Alligevel er det livet som nødhjælpsarbejder, Andreas Ring brænder for.

– Når jeg er udsendt, bliver jeg begejstret og føler mig levende. Når jeg står ansigt til ansigt med folkene og føler uopsætteligheden i deres behov, er det pludselig den naturlige empati, der driver en frem. Man arbejder dag og nat, for her kan tingene ikke vente til i morgen. Der tænker jeg 'Det er derfor, jeg er her'. Der kan jeg mærke, at mit arbejde gør en forskel, siger Andreas Ring.

Et sted, hvor hans arbejde gjorde en forskel, var, da tyfonen Haiyan ramte Filippinerne. Her fulgte et kamerahold Andreas' første tid midt i kaosset til dokumentarserien 'Helvedes helte',

der kørte på DR2 i foråret. En titel, hovedpersonen ikke selv bifaldt.

– Jeg er måske lidt ked af, at de kaldte det for 'Helvedes helte'. Navnet afspejler ikke helt realiteten, men snarere en idolisering. Jeg synes, der er en lidt ufortjent glorificering af at være nødhjælpsarbejder i forhold til alle mulige andre folk, der gør et fantastisk stykke hjælpearbejde i det daglige, for eksempel skolelærere og socialrådgivere. Det handler ikke om, at vi er helte. Det handler om, at vi gør noget, som vi tror på.

DET HANDLER IKKE OM, AT VI ER HELTE. DET HANDLER OM, AT VI GØR NOGET, SOM VI TROR PÅ.

Et nødvendigt karriereskift

Før nomadetilværelsen som nødhjælpsarbejder havde Andreas Ring fast base og fast job i Konkurrencestyrelsen. Efter to år i jobbet nåede han en skillevej.

– Jeg spurgte mig selv:

Hvad er det egentlig, der er vigtigt i livet? Hvad er det, der giver mening for mig? Hvis jeg skulle definere, hvad der er meningsfuldt at gøre, så er det at hjælpe andre mennesker. Det kan man gøre på mange forskellige måder. En måde er at lave nødhjælpsarbejde. Og så endte det med det efter en del overvejelser frem og tilbage. Det kunne også have været for eksempel socialt arbejde herhjemme, fortæller han.

Karriereskiftet har han ikke fortrudt et eneste sekund. Siden 2011 har han været udsendt til alle de steder, de færreste har lyst til at tage hen. Som for eksempel Filippinerne lige efter tyfonen, hvorfra mindet om pigen med bamsen vil være hos ham resten af hans liv.

– Hvis jeg ser tilbage på mit liv, når jeg er 70, og spørger, hvad det var, jeg brugte min tid på, skal jeg kunne svare på det. Hvorfor sad jeg i Filippinerne i en ødelagt bygning? Jeg vil gerne kunne svare, at det var, fordi jeg troede på det. At det for mig var det rigtige at gøre – at det gav mening.

Blå bog:

Andreas Ring, 39 år

Født i København

Uddannet cand.polit. med mastergrad i socialt arbejde

Før Red Barnet: UNICEF, UNHCR, Dansk Flygtningehjælp, Læger Uden Grænser, Konkurrencestyrelsen

Har dyrket kampsport, tennis, fodbold og volleyball – alt det, man kan spille i en lejr